

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712202059
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8712202059.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne K. U., bytom R. XX, zastúpenej Mgr. Róbertom Liškom, advokátom v Poprade, Štefánikova 882/39, proti žalovanému COOP Jednota Poprad, spotrebne družstvo so sídlom Nám. sv. Egídia27, Poprad, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Poprad z 15. 5. 2012 č. k. 7Cpr 4/2012-39, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým uznesením zastavil konanie a vyslovil, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznáva. Postupoval tak v súlade s ust. § 96 ods. 1 O. s. p. z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 150 O. s. p., lebo z pripojených listinných dôkazov mal preukázané, že žalovaný už pred podaním žaloby na súde dňa 16. 1. 2012 ústne oznámil žalobkyňi, že jej pracovný pomer trvá. Žaloba bola vo veci podaná predčasne, preto žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za správanie žalobkyne a z tohto dôvodu byť zaviazaný na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu, konkrétne proti výroku o trovách konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že žaloba o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru rozhodne nebola podaná predčasne. Až do okamihu, kedy nebol podaný na súd návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, žalovaný neprejavoval vôľu akceptovať trvanie pracovného pomeru žalobkyne a jeho tvrdenie o ústnom oznámení trvania pracovného pomeru žalobkyňa považuje za účelové. Žalovaný svojím postojom trval na skončení pracovného pomeru, pričom jediným relevantným spôsobom, v rámci ktorého bolo možné účinne sa domáhať ochrany práv a právom chránených záujmov žalobkyne bolo podanie návrhu na súde. Až po podaní žaloby na súde žalovaný písomne oznámil žalobkyňi, že jej pracovný pomer trvá. Takéto oznámenie bolo vyhotovené až dňa 16. 2. 2012, teda 3 dni po podaní návrhu na súde a doručené bolo dňa 20. 2. 2012. Ak by uvedený návrh na súd podaný nebol, žalovaný by neprejavil žiadnu a účinnú snahu s trvaním pracovného pomeru žalobkyne, čím by boli ohrozené práva a právom chránené záujmy žalobkyne naďalej. K údajnému ústnemu vyhláseniu žalovaného vo veci trvania pracovného pomeru uviedla, že takéto vyhlásenie je po právnej stránke úplne bezvýznamné. Ak mal žalovaný záujem na trvaní pracovného pomeru, mal prejavíť svoju vôľu navonok právne relevantným spôsobom, ktorým by žalobkyňi garantoval obsahovú záväznosť. Žalovaný takéto vyhlásenie učinil až na základe podnetu, ktorým bolo podanie návrhu na súd. Preto argument svedčiaci v jeho prospech o jeho vôli trvať na pracovnom pomere neobstojí. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť

a priznať v súlade s ust. § 146 ods. 2 O. s. p. žalobkyni trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 198,96 Eur. Zároveň žiadala priznať trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 25,89 Eur.

Žalovaný k odvolaniu žalobkyne navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Tvrdenia žalobkyne uvádzané v odvolaní žalovaný zásadne odmieta. Podanie žaloby na súde bez snahy o mimosúdne riešenie sporu žalobkyňou vykonštruovaného, možno považovať za účelové z jej strany. Žalobkyňa správne poznamenala, že písomné oznámenie o trvaní pracovného pomeru jej žalovaný zaslal dňa 16. 2. 2012, teda v ten istý deň ako obdržal od právneho zástupcu žalobkyne oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia a podaní žaloby na súde. Uvedenému svedčí, že žalobkyňa sa nepokúsila o mimosúdne riešenie sporu pred podaním žaloby a jej požiadavka o písomné potvrdenie trvania pracovného pomeru je až z obdobia po podaní návrhu na súde. Navyiac žalovaný písomné oznámenie o trvaní pracovného pomeru zaslal právnenému zástupcovi žalobkyne, hoci nemal žiaden relevantný dôkaz o tom, že k podaniu návrhu na začatie konania skutočne došlo.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania a odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolaním nebol napadnutý výrok uznesenia o zastavení konania, a preto v rámci odvolacieho konania, nebol preskúmaný a nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O. s. p.).

Citované ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. V predmetnom prípade zastavenie konania zavinila žalobkyňa späťvzatím žaloby.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania správne postupoval ak účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, ale nesprávne aplikoval ust. § 150 O. s. p.. Nie je možné stotožniť sa s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého „predčasné podanie žaloby na súde je dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za správanie žalobkyne“.

V prejednávanej veci predmetom konania bol nárok žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žaloba bola podaná na súde dňa 14. 2. 2012. Pred podaním žaloby žalobkyňa listom z 13. 2. 2012 oznámila žalovanému (č. l. 13 spisu), že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na tom, aby ju žalovaný naďalej zamestnával. V prílohe oznámenia žalobkyňa zaslala žalovanému plnomocenstvo o zastupovaní a návrh na začatie konania. Žalovaný v deň, keď obdržal od žalobkyne vyššie uvedené oznámenie, reagoval listom z 16. 2. 2012 (č. l. 12 spisu), v ktorom žalovaný právnenému zástupcovi žalobkyne oznámil, že podaná žaloba na súde nemá svoje opodstatnenie. Žalobkyni už dňa 16. 1. 2012 (teda mesiac pred začatím konania na súde) bolo zo strany žalovaného oznámené ďalšie trvanie pracovného pomeru. Žalovaný naďalej žalobkyňu zamestnával, pričom žalobkyňa prácu nevykonávala z dôvodu trvania práceneschopnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný už dňa 16. 1. 2012, teda mesiac pred podaním žaloby na súde akceptoval neplatné skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou. Uvedenému svedčí nielen odpoveď žalovaného z 16. 2. 2012 ako reakcia na oznámenie žalobkyne z 13. 2. 2012 (č. l. 12 spisu), ale aj skutočnosť, že žalovaný neodhlásil žalobkyňu zo sociálnej poisťovne a naďalej ju viedol ako svoju zamestnankyňu.

V predmetnom prípade zastavenie konania zavinila žalobkyňa, a preto pri rozhodovaní o trovách konania sa malo vychádzať z ust. § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p.. Keďže žalobkyňa zavinila zastavenie konania bola povinná nahradiť žalovanému trovy konania. Žalovaný trovy prvostupňového konania nevyčísľil

a nežiadal priznať ani ich náhradu. Za takéhoto stavu je výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým súd účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, vecne správny a odvolací súd ho postupom podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého žalovaný ako účastník konania, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala. Úspešný žalovaný sa zriekol náhrady trov konania a neúspešná žalobkyňa nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.